

S jihočeskou ODS společně po modré

www.ods.cz

volební noviny OS ODS Tábor

květen 2006

Europoslanec Jaroslav Zvěřina říká: „Tato republika už nutně potřebuje změnu vlády“

Česká republika je dva roky rádným členem Evropské unie. To členství jsme přestáli velmi úspěšně, podobně jako dalších devět nových členů. Životní úroveň ve státě se zvyšuje, ekonomická výkonnost roste. Občané jako by neměli žádný důvod k nespokojenosti. Nicméně jsou zde problémy, které za nás nikdo, a tedy ani Evropská unie, nevyřeší. Náš důchodový systém potřebuje důkladnou reformu, má-li fungovat pro naše potomky v dlouhodobém výhledu. Naše zdravotnictví strádá nekoncepčním řízením. Daňový systém je komplikovaný a nemotivující. Zákoník práce kom-

plikuje život nejen zaměstnavatelům, ale i těm, kdo se o novou práci ucházejí. Tyto problémy vyžadují jasná politická rozhodnutí. Naši zemi spravuje již dvě celá volební období vláda vedená sociálními demokraty. Nevede si nikterak zdatně. Společně nepočítané ministrů, jakož i čtyři premiéry. Jen tyto kádrové tanečky by měly stačit na volební propadák. Politické tance, které nám předvádí vláda posledního premiéra Paroubka, snad nenechávají nikoho na pochybách, že **tato republika potřebuje změnu!**

Občanská demokratická strana nabízí skutečná a dlouho-

dobá řešení pro zmíněné problémy. Má-li po sociální demokracii nastat skutečná změna vládnutí, musí nastoupit silná a sebevědomá pravicová strana, která vyrovná kolektivistické hříchy a znárodnovací výstřelky socialistů. Takovou stranou nepochybně je ODS. Na svých kandidátkách nabízíme celou řadu politiků, kteří se osvědčili ve vedení obcí a regionů. Kandidátem tohoto typu je i náš tábořský kandidát – starosta Ing. František Dědič.

Ríká se, že v den voleb je volič ve své zemi králem. Platí to samozřejmě jen do jisté míry, nicméně platí to. Volič, který zů-

stane doma, svých královských pravomocí nevyužije. Může sice celé volební období nadávat těm, kteří volit šli a zvolili někoho jiného, než by volil on, jenže svou neúčastí signalizuje jediné, že mu totiž na volbě nezáleží.

Nicméně nejlépe volit by byla obrovská chyba, protože – jak jsem už uvedl – tato republika potřebuje změnu! Pamatujte na to, vážení spoluobčané, 2. a 3. června tohoto roku!

doc. MUDr. Jaroslav Zvěřina, CSc.
poslanec Evropského parlamentu
(ODS/EPP-ED)
www.zverina.cz

Jihočeši, přijďte v pátek 2. a v sobotu 3. června 2006 k volbám!

Starosta Tábora Ing. František Dědič o rozvoji města

Město Tábor pečuje o rozvoj podnikání

Souhlasíte s tvrzením, že každé město je silné tak, jak silní jsou v něm podnikatelé?

Souhlasím. Prosperující podnikatelé vytvářejí pracovní příležitosti a městu zůstávají jimi odváděné daně. Tyto finance pak může využívat k svému dalšímu rozvoji, k zlepšení prostředí a na další důležité potřeby, což se následně odráží nejen ve spokojenosti obyvatel, ale i v zájmu dalších podnikatelů ve městě působit.

Je – podle vás – Tábor takovým městem, kde tohle funguje?

Tábor měl docela štěstí na průběh privatizace. Nestalo se, že by některá z velkých privatizovaných firem ve městě zanikla, že by někdo některou z nich vytuneloval, jako se to odehrálo v jiných místech. Úspěšná privatizace pak byla základem pro rozvoj těchto firem a mnohé z nich už jsou nad úroveň roku 1989, po kterém začal vývoj na trhu. Řada těchto firem získala nová obytní místa, roste jejich výroba a spolu s tím i kvalita produktů.

Myslíte si, že se v Táboře dělá dost pro rozvoj podnikání?

Snažíme se, aby vznikaly nové plochy pro podnikání. V první polovině devadesátých let v tomto městě zaspalo. Nechovalo se v tomto směru příliš aktivně. Když jsme se tím pak v novém složení vedení města začali zabývat, narazili jsme na zbytečně vzniklé problémy, kupříkladu skoupenou část pozemků v pro podnikání lukrativních zónách. Lze se dohadovat, zda je noví nabývatelé koupili se spekulativním úmyslem, nebo to snad byla čirá náhoda. Nyní je již prvních šest hektarů ve vzniklé průmyslové zóně zastavěno. Ujala se toho firma Karla Dvořáka. V této zóně vznikají nové firmy, české i se zahraniční účastí, a spolu s tím vznikají potřebná nová pracovní místa. Jak mohu posoudit, zmínění zahraniční podnikatelé navíc nepatří mezi ty, kteří by k nám přišli za levnou pracovní silou, a nabízejí kvalifikovanou práci. Nalezli u nás podmínky odpovídající jejich představám, proto jsou ochotni investovat.

Co s kasárnami, když zůstanou prázdná

V tábořské veřejnosti se v poslední době široce přetřásá otázka, co bude s areálem Žižkových

Ing. František Dědič
kandidát ODS za oblast Tábor

kasáren, který zřejmě armáda nadobro opustí...

V žádném případě nejsme nadšeni skutečností, že v rámci zefektivňování armády už nemá být v našem městě žádná vojenská posádka. Vojsko přitom bylo s Tábořem spjato od jeho založení. Pokoušíme se ještě dosáhnout změny koncepce v tom, že by posádka v Táboře zůstala. Nechceme se ale smířit s tím, že tábořskou posádku bude tvořit pouze vojenská policie a 42. prapor.

Budeme tedy usilovat o návrat velitelství sil podpory a výcviku ze Staré Boleslavi, kam bylo nesmyslně a drazce sociálnědemokratickou vládou přesunuto.

Co tedy bude dál s opuštěným areálem – ať už celým, anebo jeho částí?

Část z něj má být v majetku státu a měla by být využita pro okresní soud a okresní státní zastupitelství. Ostatní budovy a plochy mají připadnout městu. Až bude vyjasněno, jak to opravdu bude, musí být co nejdříve vypracována koncepce, jak předemtné území co nejlépe začlenit do života města. Do konce jeho zástavby. Kasárenský areál nyní odděluje Pražské a Náchodské sídliště od ostatních obytných částí. V místě kasáren by měly vzniknout byty, obchody a případně další služby pro obyvatelstvo. Právěpodobně by se tak nemělo stát pře-

stavbou stávajících kasárenských budov, ale vybudováním nové zástavby po jejich demolici. Pro přestavbu jsou totiž nevhodné už svým členěním, výškou podlaží i celkovou dislokací v předemtném území. Jejich přestavba by byla velice nákladná, musela by se vypořádat s celou řadou omezujících faktorů.

Budemítměstonatakouvpřípadnou investicí dostatek vlastních prostředků?

Chystáme se v předstihu. Jsme před schvalováním podmínek pro vstup strategického partnera. Je nám jasné, že by se jednalo o investici finančně velmi náročnou. Odhad činí tři čtvrtě až jednu miliardu korun.

Prosíká se, že by ale z kasárenských budov mělo vzniknout záchranné zařízení pro cizince, imigranty a uprchlíky z východu a rozvojových zemí...

To je fáma. Pokud by někdo ze strany státních orgánů skutečně předložil takový návrh, postavíme se na odpor. Město nedá souhlas k žádnému takovému záměru, který by omezoval či přímo ohrožoval současnou tábořskou populaci. Tím se nestavíme proti integraci imigrantů do naší společnosti, ale musí se tak dít rozumným a přiměřeným způsobem. Přihlásili jsme se kupříkladu, že se postavíme o jednu či dvě rodiny přistěhovalců z Kazachstánu, které by mohly najít v našem městě svůj nový domov. Ovšem zřízení nějakého integračního tábora ve městě nepřipustíme. Pokud by někdo takový plán navrhl, nedostane k němu souhlasné územní rozhodnutí.

Omlazovací kúra prospívá tváři města

Jak se změnila tvář Tábora?

Kdo si pamatuje Tábor z šedesátých či sedmdesátých let a nyní sem po letech zavítal znovu, zůstane udiven, co všechno se tu změnilo. Město se rozrostlo, místo opráskaných omítek září nové fasády, historickým památkám se vrátila původní krása. Starobylé centrum města vyvolává nadšený obdiv davu turistů, z podstatné části zahraničních. K příjemnému posezení zve oproti minulosti mnohonásobek stylových restaurací, cukráren, kaváren a dalších pohostinských zařízení.

Co podstatného k dalšímu zkrásnění tváře města se odehrálo v poslední době a odehrává v současnosti?

Probíhá druhá etapa rekonstrukce třídy 9. května. Tepna od vlakového a autobusového nádraží do historického centra města se proměňuje v moderní třídu 21. století. Jsou zde lavičky, nová dlažba, kolem spousta příjemných občudků. Doprava se převážně odklonila do jiných ulic. Obnovou prochází také Žižkova ulice, od divadla na Tržní náměstí kolem Střelnice. Opravy spojnic z této části města na náměstí v historickém centru, Pražské a Střelnické ulice, se uskutečnily v loňském roce. Velkou proměnou již prošla i dvě náměstí v historické části, Žižkovo a Tržní, schválena je rovněž rekonstrukce třetího, ná-

městí Mikuláše z Husi. Rozsáhlá přestavba objektu Střelnice je v závěrečné fázi. Již v létě se obyvatelé Tábora i jeho návštěvníci mohou těšit na otevření.

Dočkal se také areál hradu Kotnova, který dlouhá desetiletí neutěšeně chátral...

Ano, hrad Kotnov s Bechyňskou bránou a bývalým pivovarem byly ještě v devadesátých letech v zuboženém stavu. Kotnovská věž s bránou, které jsou v majetku města, se v minulých letech – počátkem nového tisíciletí – již dočkaly potřebných náročných stavebních zásahů. Rozlehlý objekt pivovaru byl zachráněn a znovuvzkříšen zásluhou firmy pana Karla Dvořáka. Tyto náročné opravy si vyžádaly investici zhruba 400 mil. Kč, z toho dvacet milionů bylo z městského rozpočtu. Významné proměny proběhly i v jižním křídle, kde je nyní hotel. V bývalé sladovně bude ještě letos otevřena nová expozice. Bude se jmenovat Tábořský poklad a budou v ní vystaveny nálezy historických předmětů a ukrytého pokladu. V zadní části areálu Kotnova by měla vzniknout venkovská divadelní scéna. Předpokládá se, že ještě letos bude přístupná veřejnosti. Očekáváme i další expozici městského muzea, která by měla být realizována do dvou let. V plánu je rovněž propojení těchto prostorů s interiéry věže a Bechyňské brány, čímž by vznikla jistě velmi zajímavá prohlídková trasa.

Sport v Táboře není na vedlejší koleji

Tábor je druhým nejlidnatějším městem v Jihočeském kraji... Ke zdravému a modernímu způsobu života neoddiskutovatelně patří sportovní aktivity. Pečuje město o jejich rozvoj?

Před několika lety jsme si dali za cíl zajistit, aby v Táboře byl dostatek sportovišť. Začali jsme s jejich budováním u škol. Tato sportoviště pak v odpoledních hodinách po vyučování slouží nejen školákům, ale i veřejnosti. Již na počátku roku 1998 jsme dosáhli toho, o čem snily celé generace žáků navštěvujících školu Mikuláše z Husi. Vznikla u ní hřiště na volejbal, basketbal, rozběžiště s doskočištěm na skok do dálky. Daný prostor víc nedovolil. Podle možnosti byl ale využit v maximální možné míře. Potom přišel na řadu sportovní areál u školy na Marešově vrchu. (pokračování na str. 2)

RNDr. Jan Zahradník, hejtmán Jihočeského kraje: „František Dědič, Dáša Karlovská či Jindřich Bláha jsou lidé s jihočeskou zkušeností, v nich je síla kandidátky ODS!“

Kandidátka Občanské demokratické strany v Jihočeském kraji je plná osobností, které mají zkušenosti z jihočeské komunální

politiky. Na pátém místě je starosta krásného jihočeského města Tábor Ing. František Dědič. V poslední době jezdím do Tá-

bora velmi často a není to jen z důvodu služební povinnosti. Je velmi povzbuzující sledovat, jak se toto historické město s nepominutelnou husitskou tradicí odívá do krásy. V nově opravených domech nachází návštěvník města tu útulnou kavárnu, tu restauraci s vynikající jihočeskou kuchyní anebo hotel důstojně reprezentující město. Nesmíme zapomenout ani na milovníky kultury, kteří najdou soukromě provozované galerie výtvarného umění či knihkupectví lákající k návštěvě. Ale i podnikatelé v prozaičtějších oborech, jakými jsou průmysl nebo obchod, nacházejí v Táboře vynikající podmínky.

To vše je v neposlední řadě zásluha vedení tábořské radnice

Starosta Soběslavi Jindřich Bláha s hejtmánem Janem Zahradníkem

v čele se starostou Františkem Dědičem. Ten není jen starostou Táboru, ale stojí v čele správního okrsku obce s rozšířenou působností. Jeho uvážlivost, ale i roz-

hodnost se projeví při letošních povodních. Já mám oproti Tábořským tu výhodu, že znám Františka Dědiče i z jeho působení v Radě Jihočeského kraje.

Zde působí již druhé volební období a jeho zkušenosti z obecní samosprávy jsou neocenitelné. Dokáže v pravý čas hájit zájmy občanů Tábořska. Zde zasluží ocenění jeho boj za prosazení stavby dálnice D3, která jediná vyřeší svízelnou dopravní situaci v této části jižních Čech.

Je to výborný starosta a bude z něj výborný poslanec, který si udrží to, co je pro poslance snad nejdůležitější, a to je pevné zázemí a pevná vazba ke svému regionu. My, jeho přátelé, mu budeme nezbytnou zpětnou vazbou i politickým zázemím.

Nechci však zapomenout ani na další reprezentanty Tábořska. Je to také MUDr. Dáša Karlovská. Byl bych rád, kdyby výsledek ODS ve volbách umožnil

i jí zasednout do parlamentních lavic. I kdyby se zdálo, že to snad nevyjde, vím, že Dáša Karlovská odvede ve volební kampani sto procentní výkon. Umí mluvit s lidmi způsobem, kterému rozumím. Zná jejich problémy a dokáže jim poradit. Má rovněž zkušenosti z městského i krajského zastupitelstva. Dalším kandidátem ODS z vašeho okrese je starosta Soběslavi Ing. Jindřich Bláha. Je to vynikající a pracovitý starosta i člen krajského zastupitelstva.

Krátce řečeno, lidé jako František Dědič, Dáša Karlovská či Jindřich Bláha jsou lidé s jihočeskou zkušeností. V nich je síla kandidátky ODS v nadcházejících parlamentních volbách.

Starosta Táboru Ing. František Dědič o rozvoji města

(pokračování ze str. 1)

Tady už využitelný prostor nabízel mnohem více variant, a tak zde byl vedle hřiště na míčové sporty postaven i dvoust metrový běžecký ovál. Na ploše uvnitř oválu lze provozovat i další sporty. Třetí na řadu se dostala oblast Sídliště nad Lužnicí. Také tady vyrostlo sportoviště pro atletiku i různé míčové a další hry. Novinkou oproti předchozím zřízeným sportovištím je prostor s rampami pro sport mezi mládeží dnes velmi oblíbený, skateboard. Podobné víceúčelové hřiště poté vzniklo u školy na Pražském sídlišti. Dnes lze bez nadsázky říci, že všechny tábořské školy mají pro tělovýchovu a sport dobré podmínky. Ještě letos se dočká svého hřiště i oblast Měšic.

„Když, jak vyplývá z vašich slov, může v tomto směru panovat spokojenost, chystáte ještě něco k dalšímu rozšíření možností?“

V Sídlišti nad Lužnicí není zmíněné sportoviště přímo u školy, jako je tomu v ostatních případech, a žáci k němu v hodinách tělesné výchovy musejí docházet. Proto by mělo být zrekonstruováno sportoviště u 7. ZŠ a současné sportoviště, které škole slouží, by mělo na lidnatém sídlišti sloužit celodenně veřejnosti. Vedle připravovaného areálu už stojí tělocvična, a to s parametry, které dovolují hrát i soutěžní utkání v míčových sportech. Přesto městu chybí opravdová sportovní hala umožňující i dostatečnou diváckou kulisu a kvalitní zázemí. Ta je v plánu následujícího období v prostoru za zimním stadionem, kde město podpořilo výstavbu soukromé tenisové haly.

František Dědič s bývalým vězňem komunismu Miroslavem Růžičkou

„V posledních letech ale v Táboře nevznikla jen nová sportoviště u škol...“

Ano, vrcholem našeho snažení v této oblasti byla velká a nákladná rekonstrukce Stadionu míru. Uskutečnila se poté, co areál byl městu předán armádou. Proměnil se v moderní atletický stadion, mimochodem jediný v jižních Čechách s osmi-dráhovým běžeckým oválem.

I v tomto areálu se ještě počítá s dostavbami, které by dále zlepšily jeho úroveň. Potřebná je stavba běžeckého tunelu s šedesátimetrovou běžeckou dráhou, který by sportovci mohli využívat v zimním období, kdy se ve venkovních prostorech trénuvat a závodit nedá. Ani současné šatny a sociální zařízení nejsou plně vyhovující. Toto zázemí je třeba vylepšit. Pak by areál mohl sloužit a být využíván nejen místními atlety, ale i sportovci z celé republiky. Z takových soustředění by pak byl finanční přínos. Re-

konstrukcí a modernizací prošel rovněž sousední venkovní plavecký areál. Plánuje se také dostavba vnitřního areálu a jeho dovybavení různými atrakcemi, jakými kupříkladu jsou divoká řeka, relaxační lůžka, skluzavky. Potřebná je nesporně dostavba ubytovací části, aby se areál dal využívat k zmiňovaným soustředěním, jakož i k celostátním a případně mezinárodním soutěžím.

V letošním roce má být na tzv. odlehlých fotbalovém hřišti položen umělý trávník, který je dnes již pro oddíly ve vyšších soutěžích nezbytností. Část financí bude vynaložena z prostředků města, část pokryje státní rozpočet. Toto hřiště potom bude k dispozici nejenom tábořským oddílům, ale i dalším zájemcům z okolí města. V současné době je v Táboře jen jedna větší plocha s umělou travou, a to na hřišti u 5. a 6. ZŠ, kde funguje fotbalová třída. V této škole

se chystá zřízení další sportovní třídy, pro moderní gymnastky. Další velkou investiční akcí je rekonstrukce zimního stadionu. V první etapě byla provedena výměna celého chladicího zařízení, ve druhé pak střechy. Letos přichází na řadu etapa třetí, opláštění haly. Následovat bude ještě čtvrtá, během níž se má uskutečnit přestavba vnitřní části, která přinese výrazné zlepšení prostor. Za zmínku jistě stojí skutečnost, že se nám celou náročnou investici podaří provést za zhruba 100 mil. Kč, zatímco jinde obdobné akce vyšly na dvojnásobek.

„Vedle jistě chvályhodných počinů v budování a rozvoji sportovišť sportovnímlovnou veřejnost, určitě tedy alespoň její podstatnou část, zajímá vrcholový sport...“

Ten je v našem městě v současnosti spojen především s cyklistikou. Cyklotým Budvar Tábor patří k absolutní špičce v naší republice. Tábořští cyklisté a zdejší odchovanci získali v minulých letech řadu úspěchů i na mezinárodním poli. V této souvislosti bych chtěl zmínit ještě jednu potřebnou investici. Současná cyklokrosová trať u Sídliště nad Lužnicí by se podle územního plánu měla zčásti zastavět novou obytnou zástavbou. Chceme postavit novou trať vedle sídliště v místech, kde je plánována nová odpočinková zóna. Tam by měla vzniknout nová trať včetně moderního zázemí. A v tomto prostoru by měl vzniknout i cyklistický ovál, aby se v Táboře vedle cyklokrosu ujala i silniční cyklistika.

Zaznamenal
Hynek Klímeček

**Ing. František Dědič
kandidát za oblast Tábor**

Váš věk:

43 let

Civilní povolání:

strojný inženýr

Rodina:

manželka Iva, tři děti

Bydliště:

Tábor

Oblíbený sport:

hokej a cyklokros

Oblíbené jídlo:

tradiční česká kuchyně

Oblíbená kniha:

Osudy dobrého vojáka Švejka

Oblíbená barva:

modrá

Politický vzor a proč:

Václav Klaus, schopnost založit nejsilnější pravicovou stranu v naší zemi, kde je přáno spíše falešné „nepolitické politice“

Lidský vzor a proč:

nemám, jsem ryze svůj

Který herec a herečka jsou vám nejmilejší:

Vladimír Menšík, Jiřinka Jirásková

Který zpěvák a zpěvačka:

Lucie Bílá, Petr Kolář

Poslední vaše návštěva kina nebo koncertu:

vystoupení Posádkové hudby Tábor

Ideální dovolená:

relaxační pobyt na jihu Čech

Co sledujete v televizi:

sport a zpravodajství

Co se vám v životě nepodařilo:

to lépe, bohatě a rádi zhodnotí druží

Na co jste naopak pyšní:

nejsem pyšný

Po čem toužíte:

po klidném rodinném životě v kruhu svých nejbližších a přátel

Rathovské „reformování“ zdravotnictví metodou „hlava nehlava“

Asi nikdo z nás nespočítá, kolikrát jsme za posledních patnácti let slyšeli fráze o tom, že je třeba „stabilizovat zdravotnictví“, „ucpat černé díry, kterými unikají prostředky v systému zdravotního pojištění“, jakož i jim podobná sdělení, se kterými se různí politici pouštěli do regulací, ne-li přímo reformem našeho zdravotnického systému. Výsledky takových stabilizačních snah vidíme všude kolem sebe: náklady na zdravotnické služby rostou téměř geometrickou řadou, systém všeobecného zdravotního pojištění je setrvalě deficitní. Panuje všeobecná nespokojenost, zejména mezi poskytovateli zdravotnických služeb a jejich zřizovateli. Český pacient si (zatím) nemá příliš na co stěžovat. Ve srovnání s mnoha jinými zdravotnickými systémy, také mezi členskými zeměmi EU, si nestojíme právě špatně. Kvalita i kvantita poskytováných zdravotnických služeb jsou poměrně vysoké. Některé negativní trendy, především v oblasti lůžkové péče, začínají být stále zřejmější, avšak pacientů se

dosud příliš nedotkly. Když se vyskytne hodně velký finanční deficit, systém zdravotního pojištění a nemocnice se „oddělují“ a nastartuje se další cyklus postupného růstu deficitu. Takové záplatování se čas od času koná, což má za následek deformované ekonomické poměry v systému, který přece „nemůže být obchod jako každý jiný“, protože – jak se často říká – „na zdraví se nevydělává“.

Rostoucí náklady na zdravotní péči jsou způsobeny několika důvody. Jedním z nich je pokrok lékařské vědy. Nemine rok, aby se pronikavě nezlepšovaly naše diagnostické a léčebné metody v klinické praxi. Jak zdravotní pomůcky a vyšetřovací metody, tak nové medikamenty nejsou zadarmo. Jinou a neméně významnou příčinou je setrvalé stárnutí české populace. Průměrné náklady na zdravotní péči pro šedesátiletého občana jsou zhruba trojnásobné proti průměrným nákladům na občana třicetiletého. U nás trvale přibývá zejména těch starších lidí, kteří tvoří stále podstatnější segment obyvatel.

Zatímco první příčina zvyšujících se nákladů je přístupná nějakým regulacím a organizačním intervencím, ta druhá je povahy neovlivnitelné. Strvalý růst nákladů samozřejmě nestává zatěžuje státní rozpočet a vytváří tlak na zvyšování zdravotního pojištění a daní. Přitom jsou tyto vysoké náklady pro průměrného občana České republiky zatím stále málo rozzeznatelné. Lidé si zvykli na doplatky za léky a na placení některých nepřímých nákladných služeb, ale o skutečné ceně léků, vyšetřovacích úkonů a lůžkové péče mají jen zcela mlhavé vědomosti.

Recepty na ekonomickou stabilizaci zdravotnictví jsou všeobecně známé. Je třeba omezit rozsah poskytované zdravotní péče, hledat cesty, jak regulovat ceny léků a léčivých pomůcek, zvyšovat produktivitu práce zdravotníků, propagovat preventivní medicínu, standardizovat poskytovanou péči a více zapojit pacienta do rozhodování o „nákupu“ zdravotní péče. To vše nám má pomoci získat více kvalitní zdra-

voťní péče za méně peněz. Když se to nedaří, hledají se škůdci, kteří to zavinili. Tu ředitelé pojišťoven, tu farmaceutické firmy, tu dodavatelé léků a zdravotnického materiálu, jindy zase bohatnoucí lékaři. Ti všichni samozřejmě nemohou být zcela bez viny. Nicméně základní problém je v tom, že moderní společnost žádá po zdravotnictví věci naprosto nespílitelné. Nalijeme-li si čistého vína, pak musíme konstatovat, že prostě nemůžeme mít tak ideální zdravotnický systém, jaký si přejeme. Náklady na zdravotní péči porostou nepochybně i nadále, a to tempem, které nás bude znepokojovat. Kvadraturu kruhu prostě nelze dokonale zvládnout.

Můžeme se jen snažit o maximální efektivitu vynaložených prostředků, jakož i omezení pojišťovací solidarity na nemoci a chorobné stavy skutečně závažné a nákladné. Efektivitu zdravotnictví nezvyšuje jeho postátnění. Zkušenosti ukazují, že národní zdravotní systémy jsou málo efektivní. Do systému musí být vpuštěna ale-

spoň nějaká konkurence. Při všem vědomí toho, že kvalitu poskytované péče je velmi obtížné měřit a hodnotit. Nicméně je povinností státu, dbát na vysokou kvalifikaci zdravotnických pracovníků. Také na to, aby kvalifikovaná a dobrá práce byla po zásluze dobře odměňována. Potřebujeme novit autoritu výzkumných a pedagogických center, a to nebude možné bez přiměřených investic a nadprůměrných platů. Nelze se smířit se systémem, který málo kvalifikovanému lékaři dokáže poskytovat za méně kvalifikovanou práci více peněz než vysoce kvalifikovanému klinickému a vědeckému pracovníkovi.

Není rovněž pravda, že poskytování zdravotních služeb nemůže být podnikání jako každé jiné. Jen tradiční česká antikapitalistická mentalita způsobuje nedůvěru naší veřejnosti k privátním nemocnicím. Zcela jistě platí, že „neziskový“ neznamená vždycky efektivní a kvalitní. A samozřejmě také naopak, ne každé privátní zdravotnické zařízení pracuje opravdu kvalitně.

Protože neexistuje žádná jednoduchá královská cesta ke stabilizovanému zdravotnictví, měli bychom se v této oblasti, pokud možno, vystříhat politického handrkování. Dejme více rozhodovacích pravomocí nepolitickým institucím, zejména tedy pojišťovně a pacientům. Stávající vedení resortu se pustilo do „reformování“ systému metodou „hlava nehlava“. Ministr má plná ústa politických frází, které opoziční stranu napadají, vládní stranu naopak chválí. Jisté je, že ani socialisté neznají žádné jednoduché řešení problémů. Peníze, které ve zdravotnictví chybí, budou muset nakonec zaplatit občané, pacienti. Žádná vláda na světě nedisponuje jinými penězi než těmi, které vybere na daních od občanů. Konfrontační metoda řešení problémů, která společně rozděljuje a která se tolik zamlouvá ministru Rathovi, je tím nejhorším z možných řešení.

MUDr. Dáša Karlovská
soukromá lékařka, Tábor
endokrinolog a kardiolog

Vzhledem k důležitosti dnešního obsahu využíváme všem našim předplatitelům výjimečně ediční a 1. prozatím.

230.000 nadšených diváků na Strahově
Čtěte na straně 5.
věnované XI.
všesokolskému sletu

ÚTERY
29
ČERVEN

RUDÉ PRÁVO

Číslo
151
Kčs
1.50

1948 ÚSTŘEDNÍ ORGÁN KOMUNISTICKÉ STRANY ČESKOSLOVENSKA

Na historické slavnostní slučovací schůzi v pražské Lucerně

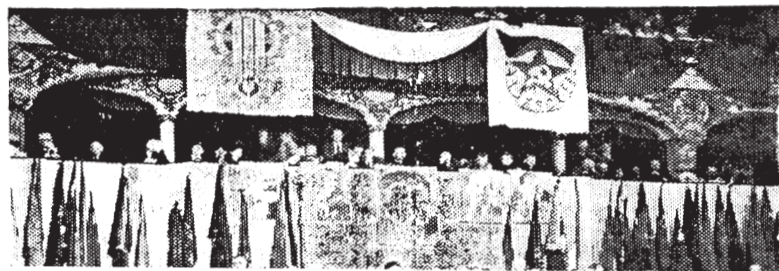
sloučení sociální demokracie s komunistickou stranou je skutkem

Obrovské ovace předsedovi strany soudr. Kl. Gottwaldovi - Veteráni dělnického hnutí s dojetím pozdravili sloučení obou stran - Jednotná strana - triumf učení Marxe, Engelse, Lenina a Stalina

27. červen 1948 — den sloučení Komunistické strany Československa a čs. sociální demokracie — bude v dějinách československého dělnického hnutí zapsán jako největší a radostná událost. Na 3200 funkcionářů a nejlépejších pracovníků obou stran

ho presidenta a předsedy KSČ, Klementa Gottwalda, za šťastnou socialistickou budoucností.

Hlavními řečníky slavnostního shromáždění byli předseda vlády Antonín Zápotocký a jeho náměstek Zdeněk Fierlinger. Po

Proč jít k volbám a volit pravavicovou ODS

Vyprávění Miroslava Růžičky, předsedy pobočky Konfederace politických vězňů v Táboře, zaznamenal Hynek Klimek

Tábor je mým domovem už přes půl století, dávno jsem zde přivykl a jsem tábořským patriotem, avšak prvopočátkem mezníku v mém životě, kdy jsem se zde, já rodilý Pražák, ocitl, byly politické poměry po únoru 1948. Pobyt v Praze mi totiž po nástupu komunistů k moci úředně zakázali na deset let. Důvodem byla má účast na manifestaci, což bylo zhodnoceno jako rozvracení republiky.

Zmíněná manifestace se konala v pohnutém čase, kdy se prezident Beneš pod tlakem situace, kdy se k moci nezadržitelně dral Klement Gottwald, rozhodl abdikovat. Byl jsem v průvodu převážně mladých lidí, kteří se vydali k Pražskému hradu manifestovat za to, aby prezident svůj osudový krok zvažil a abdikaci neotevřel naplno stávidla komunistům k úplnému ovládnutí státu.

Jenže ti už byli připraveni, otěže již měli pevně v rukou i jejich represivní složky byly připravené. Průvod brutálně rozehnali. Co já dostal tenkrát ran. Byl jsem zkrvavený a plný modřin a podlitin. Jenže tím to zdaleka nekončilo. Spolu s řadou dalších mě chytili a odvezli na policejní služebnu do proslulé Bartolomějské ulice na obávanou „čtyřku“.

Podrobili mě tam výslechu, kdy od počátku bylo jasné, že z toho pro mě nehouká nic dobrého, a pak mě zavřeli. Dostal jsem rok a půl natvrdo. Nebudu nyní široce rozvádět, jak to tehdy vypadalo v kriminálech. Cely byly přeplněné, seděli v nich ještě Němci podle poválečného tzv. malého dekretu, spolu s nimi kriminálníci a nyní i ti, kteří se nechtěli smířit s nastupující totalitou. A poměry ve věznicích, raději ani nevpomínat. Dá se to vystihnout dvěma slovy: hrůza hrůzoucí.

Když jsem si pak vyměřený trest odpykal a v Plzni na Borech se mi otevřela brána věznic, čekali na mě hned před ní dva příslušníci státní bezpečnosti, StB. Naložili mě do auta a odvezli si mě do své úřadovny. Neměl jsem nejmenší šanci odporovat.

Lámali mě, abych s nimi podepsal spolupráci. Věděli, že odpůrci komunismu ke mně nyní jako k vězněnému pro politické přesvědčení budou mít důvěru.

StB očekávala, že by se jim tak mým prostřednictvím mohlo podařit dostat se na kobyliku řadě dalších „třídních nepřátel“. Odml jsem stát se udavačem.

Ve vazbě jsem předtím byl i se vzdělanými lidmi, kteří se „provínil“ obdobným způsobem jako já, a ti mi rozšířili obzor. Vytušili, co náš národ na dlouhou dobu čeká, a předestřeli mi, jak nebetyčně je to vzdálené od demokracie. Nikdy jsem nezapomněl, jak mi jeden z nich jasnou říkával, že nastalé poměry v naší zemi se hned tak nezmění a potrvají dlouhý čas. Ze komunismu sám od sebe nepomine, že se dá odstranit jedině revolucí, anebo se sám vyžít. Měl pravdu. Trvalo čtyřicet let, než se naplnilo jeho proroctví.

Když estébáci shledali, že mě nezlomí a ke spolupráci s nimi nepřesvědčí, odvezli mě znovu do Prahy na policii do Bartolomějské. Pobyl jsem si tam bezmála týden a čekal, až mě předvolají před komisi, která rozhodovala o zařazení do pracovních táborů. Odpykáním trestu ve vězení pro mě totiž nic neskončilo.

Zmíněná komise zasedala jednou týdně, ve čtvrtek, a v průběhu onoho týdne přivázeli do Bartolomějské další a další, kteří na její verdikt čekali. Já měl smůlu, že mě tam přivezli zrovna v pátek. Cely se postupně plnily a ve středu večer v nich už bylo pořádně těsně. Zatímco v onen den, kdy mě tam přivezli, jsme tam byli čtyři, v den zasedání komise to už byl zhruba desetinásobek.

Vyfasoval jsem dva roky v pracovním táboře „na převýchovu“. V Bartolomějské nás pak ozbrojené strážní odvedli do autobusu a odvezli nás do Svatého Jana pod Skalou, do bývalého kláštera, ze kterého udělali sběrný tábor. Ještě dlouhá léta potom, až do počátku devadesátých let, využívala tyto klášterní budovy policie ke svým účelům. Později, kdy se pracovní tábory pod tlakem světové veřejnosti staly minulostí, změnil se znovu, tentokrát ve výcviková střediska.

Než nás rozmístili do pracovních táborů, nenechali nás ve Svatém Janu zahálet. Na rozlehlém

nádvoří kláštera byla napříč navedena dlouhá hromada písku. Tu jsme museli přehazovat na druhou stranu, a když jsme ji tam přemístili, tak se písek přehazoval zase zpátky na původní místo. Náběr a vyklopení byly vždy na povel: „Čest - práci.“ Kolikrát já tam tohle slovní spojení slyšel...

Pak jsem byl přidělen na práci v Královodvorských železárnách

překázkové dráze a dalšího drilu jsme si užili dosyta.

A pak nás poslali dělat. Pracovali jsme v kasárnách a ve vojenských prostorech, na stavebních pracích, nezřídka kopáckých. V Králíkách, Českých Budějovicích, Bechyni, Břežnici, Drhovicích a na závěr v Táboře.

A tady jsem zůstal. Našel jsem si dívku, její rodiče byli dost nešťastní z toho, že si našla pěté-

museli zůstat. Vycházkových uniforem jsme v celém útvaru měli jen pár, a když se někdo dostal na vycházku, což bývalo velmi sporadicky a skoro zázrakem, tak si z nich vybral tu, která mu alespoň trochu padla.

U PTP jsme byli bez rozdílu věku. Některým bylo už přes čtyřicet, jiným ještě ani ne dvacet. Věk nerozhodoval, jediným spojujícím prvkem bylo, že všichni jsme byli „nepřátelé socialistického zřízení“, a k takovému označení stačilo málo. Třeba, že rodiče měli

hospodářství s polnostmi, dílnu, kde zaměstnávali několik dělníků, nebo na nevhodném místě řečli něco proti komunistům. Povolávací rozkaz jsme měli na „výjimečné vojenské cvičení na dobu neurčitou“.

Zachránili nás, že zemřeli Stalin s Gottwaldem, a nejtěžší poměry se přece jen trochu uvolnily. Pomohl k tomu i tlak ze západních zemí, kde státníci a mnozí další vlivní činitelé poukazyvali na porušování základních lidských práv a chybějící demokracii.

Víte, co je strašným paradoxem, který mě poznamenal na celý život? Já jsem byl za jediný čin, účast na manifestaci, potrestán ne jednou, ale třikrát. Neznám žádnou demokracii, kde by člověk za jediný přečin dostal třikrát trest. A pak jsem prakticky po celých čtyřicet let, kdy u nás byli v moci komunisté, neměl žádnou šanci. Stačilo k tomu, že jsem se jako mladík účastni na zmínované demonstraci vzepřel režimu, a dostal jsem nálepku podřadného protistátního živlu, který nemůže být připuštěn k dění jako ti, kteří se totalitě neprotivili. Alespoň ne otevřeně.

Když jsem se z vojny vrátil do civilu, nikde mě nechtěli vzít do zaměstnání. Až se nade mnou slitovaly vodárny. Sice jsem nejčastěji ze všeho zase držel v ruce lopatu nebo krumpáč, ale měl jsem zaměstnání.

Ve vedení tam byli ale dobří lidé, kteří věděli, co jsem zač, a snažili se mi pomoci. A tak když podnik dostal první bagr, bylo rozhodnuto, že se stanu bagristou. Zprvu jsem se toho obával, vždyť jsem s bagrem vůbec neuměl zacházet, ale řešli

mi, že se s ním dělat naučím, a pro začátek ke mně dali mechanizátora od výrobce, který mě zaškolil.

Pak jsem se dal na šoféřinu a přirostla mi k srdci. Mohl jsem jezdit po celé republice. Pravda, trochu tím trpěla moje rodina, když jsem býval často pryč, ale vymkl jsem se tím dohledu a už jsem necítil takový nátlak na mou osobu.

Problémy dostat se na školu měl i můj syn. Dostal se na ni až oklikou. Vzali ho jako dělníka do botanické zahrady a zaměstnavatel ho pak ke studiu doporučil.

Proč to nyní všechno připomínám? Byl bych rád, kdyby si lidé v souvislosti s nadcházejícími volbami uvědomili, o čem se v nich bude rozhodovat.

Mám velkou obavu, vyplývající z mých životních zkušeností, aby se neopakovala situace z roku 1948, kdy se sociální demokracie spojila s komunisty. Mezi sociálními demokraty byla tehdy řada slušných lidí, sám jsem některé takové i znal, ale ti rozhodnutí o spojení těchto levicových stran nedokázali změnit. A všichni víme, co pak následovalo.

Nikomu bych nepřál, aby musel prožívat to, co jsem v těch smutných dobách po nástupu totality prožil já. Ty hrozné důsledky týkající se celých rodin. Možná si mnohý řekne, že něco takového se už nemůže opakovat, že se doba změnila, že i dnešní komunisté jsou zcela jiní, než byli ti z poválečného období. Ze tehdy situaci ovlivnilo šest roků války, kdy všichni toužebně čekali na mír a rozhodnutím velmocí nás pak přijeli osvobodit Sověti a američtí vojáci se museli zastavit na demarkační čáře. Snad.

Ale já jsem stejně skálopevně přesvědčen, že jedinou jistotou, že se nic podobného, jako se dělo po osmačtyřicátém, už nebude opakovat, je pravice.

Stačí si pořádně přečíst volební program. Za sebe mohu říci, že když ve své činnosti nyní potřebuji s něčím pomoci, obracím se na ODS. Vyhoví mi, ochotně mi vždy nezištně pomohou. Věřím jim a ta důvěra vyvěrá z mého hlubokého poznání, že školy života, kterou jsem prošel.

Varování vězně komunismu

a ani tam to nebyla žádná procházka růžovým sadem. Strážní se samopaly dohlíželi, abychom nezaháleli a ani na chvíli se neulejvali.

Když pak dva roky konečně uběhly a vrátil jsem se do Prahy, okamžitě jsem obdržel povolávací rozkaz k výkonu vojenské služby. Dalo se očekávat, že mě nepřidělí k žádnému bojovému útvaru, ale k pomocnému technickému praporu, PTP.

Narukoval jsem do Děčína, kde jsem prodělal základní výcvik. Beze zbraně, ty nám nesvěřili, ale pochodů a dalších pořadových cvičení, buzerace na

páka, strachovali se, že pokud se náš vztah utuží a, nedej bože, se nakonec ještě vezmeme, jaký bude mít jejich dcera život. No, vzali jsme se a už to naše manželství trvá přes padesát let. Pravda, nebylo to mnohdy lehké, ty ústrky po celou dobu „budování socialismu“ neustály, ale klape nám to spolu a děti máme hodné, dobré.

Ještě se maličko vrátím k tomu svému vojančení u PTP. Neměli jsme tehdy ani pořádné vojenské uniformy. Dali nám vyřazené po Němcích a mnozí lidé, když nás viděli, si mysleli, že jsme němečtí zajatci, kteří tady po válce

Do tohoto lomu byli v letech 1949 až 1953 posíláni političtí vězni, zesláblí hladověním a fyzickými útrapami ve vyšetřovací a soudní vazbě, trávící často déle než jeden rok. Zde byli nuceni pracovat za nelidských podmínek, denně trestáni za nesplnění vysokých pracovních norem. Sankce za nesplnění zhoršovaly jejich stav až k naprostému vyčerpání. Cesta z tohoto pekla vedla s vysokými horečkami či vážným zraněním přes pankráckou vězeňskou nemocnici. Prošlo jím během pěti let více než 1400 politických vězňů.

Představujeme další kandidáty Občanské demokratické strany

Kandidáti ODS do PS PČR 2006 za Jihočeský kraj

- 1 Tom Zajíček, poslanec, Písek
- 2 Jan Špika, manažer, České Budějovice
- 3 Michal Doktor, poslanec, Jindřichův Hradec
- 4 Jan Bauer, poslanec, starosta, Prachatice
- 5 František Dědič, starosta, Tábor
- 6 Jaroslav Klein, starosta, Besednice
- 7 Dáša Karlovská, lékařka, Tábor
- 8 Pavel Vondrys, starosta, Strakonice
- 9 Iveta Uhlíková, manažerka, Prachatice
- 10 Jana Cipínová, ředitelka gymnázia, Křemže
- 11 Luboš Průša, starosta, Písek
- 12 Milan Horňák, geolog, Trhové Sviny
- 13 František Mikeš, starosta, Český Krumlov
- 14 Pavel Pavel, radní Jihočeského kraje, Strakonice
- 15 Ladislav Přívozník, lékař, Prachatice
- 16 Lumír Šarman, manažer, Lomnice nad Lužnicí
- 17 Jindřich Bláha, starosta, Soběslav
- 18 Martin Husa, ekonom, Milevsko
- 19 Rudolf Hájek, starosta, Dačice
- 20 Marie Žiláková, manažerka, Strakonice
- 21 Miroslav Sládek, místostarosta, Písek
- 22 Lucie Mitková, manažerka, Český Krumlov

Tom Zajíček
poslanec PS Parlamentu ČR, líder kandidátky ODS, kandidát za oblast Písek

Váš věk: letos v srpnu mi bude 58 let (ježíšmarjá)
Civilní povolání: sociolog
Rodina: ženatý, manželka a tři kluci
Oblíbený sport: volejbal na hrani a hokej na koulání
Oblíbené jídlo: špagety a všechno, co uvaří moje žena
Oblíbená kniha: Amis: Šťastný Jim, George Orwell: 1984, všechno od Camuse a Čapka
Oblíbená barva: všechny odstíny zelené
Politický vzor a proč: Margaret Thatcherová pro její jasné prosazování tržních principů a nekompromisní hájení národních zájmů
Lidský vzor a proč: můj otec, křesťalové čistá představa o tom, co je a není čestné, co se sluší a co ne, jeho neoblomnost při dodržování těchto pravidel
Který herec a herečka jsou vám nejmilejší: jednoznačně Dustin Hoffman
Který zpěvák a zpěvačka: Ray Charles a Sarah Vaughanová
Poslední vaše návštěva kina nebo koncertu: dávno již tomu
Ideální dovolená: jakákoli, zhruba patnáct let jsem neměl žádnou
Co sledujete v televizi: zprávy a publicistické pořady
Co se vám v životě nepodařilo: žít se tím, co jsem vystudoval
Na co jste naopak pyšný: nejsem pyšný
Po čem toužíte: aby se mé rodině a přátelům vyhnuly především zdravotní obtíže

Stručný životopis

Narodil jsem se 25. srpna 1948 v Písku, zde jsem také absolvoval základní a střední školu. Svá studia jsem dokončil na Filozofické fakultě UK v roce 1971. Pracoval jsem jako podnikový sociolog a výzkumný pracovník až do roku 1990, kdy jsem byl dvě volební období zvolen do funkce starosty města Písku. Od roku 1998 dodnes jsem poslancem PS Parlamentu ČR za Občanskou demokratickou stranu. Jsem ženatý s Alexandrou Zajíčkovou. Máme tři děti – syny Petra, Ondřeje a Vojtěcha. Moje žena je rovněž absolventkou FF UK a pracuje jako ředitelka Úřadu práce v Písku.

Ing. Jan Špika
kandidát za oblast České Budějovice

Váš věk: 55 let
Civilní povolání: manažer
Rodina: manželka, syn, dcera (všichni dospělí)
Oblíbený sport: tenis, lyžování, pasivně fotbal
Oblíbené jídlo: dozlatova upečená kachnička
Oblíbená kniha: Perry Mason
Oblíbená barva: dle nálady
Politický vzor a proč: Václav Klaus s určitými výhradami, vyhrané a pevné pravicové postoje
Lidský vzor a proč: Jan Werich, lidská moudrost
Který herec a herečka jsou vám nejmilejší: Jan Werich, Jiřina Bohdalová
Který zpěvák a zpěvačka: Karel Gott, Lucie Bílá
Poslední vaše návštěva kina nebo koncertu: Základní instinkt 2
Ideální dovolená: ve dvou – plus klid, volnost, slunce
Co sledujete v televizi: zpravodajství, dokumenty
Co se vám v životě nepodařilo: naučit se hrát na hudební nástroj
Na co jste naopak pyšný: že jsem, jaký jsem
Po čem toužíte: pohoda v osobním životě, přiměřený úspěch v práci

Stručný životopis

Narodil jsem se 14. května 1950 v Českých Budějovicích. Elektrotechnickou fakultu VUT Brno jsem absolvoval v roce 1973. V letech 1973 až 1977 jsem pracoval na Krajské vojenské ubytovací a stavební správě v Českých Budějovicích jako civilní zaměstnanec, od roku 1977 v Jihočeské energetice v různých funkcích. Roku 1990 jsem zvítězil ve výběrovém řízení na funkci technického náměstka a v roce 1992 jsem byl jmenován ředitelem státního podniku Jihočeské energetické závody. V roce 1994 jsem byl zvolen předsedou představenstva a jmenován generálním ředitelem akciové společnosti JČE a v těchto funkcích jsem pracoval do roku 2004. Od července 2004 jsem externím poradcem společnosti E.ON. Členem ODS jsem od roku 1993. Čtvrtým rokem působím jako českobudějovický radní. Manželka Jana pracuje ve zdravotnictví, dcera a syn jsou dospělí.

Ing. Jan Bauer, kandidát ODS za oblast Prachatice

Váš věk: 37 let
Civilní povolání: ekonom
Rodina: žena Ivana, syn Honzík (12 let), dcera Ivanka (8 let)
Oblíbený sport: sport je můj životní styl, jsme stolnítenisová rodina, ještě v minulé sezoně jsem zaskakoval ve druhé lize; dále tenis, squash, lyžování, in-line brusle, kolo, fotbal
Oblíbené jídlo: zbožňuji francouzské brambory od mé ženy, také těstoviny, kuře, činu a chlupaté knedlíky
Oblíbená kniha: jsem notorický nákupčí knih,

doma máme velkou knihovnu a právě nyní čtu novou Encyklopedii vín
Oblíbená barva: modrá, oranžovou jsem nikdy nepohrdl, dokud ji u nás neprofláklí soc. demokraté...
Politický vzor a proč: asi zklam, ale žádný nemám
Lidský vzor a proč: rodiče, oni nikdy neuhnuli ani lidsky, ani charakterově
Který herec a herečka jsou vám nejmilejší: mám rád humor Vlasty Buriana nebo Mirka Donutla, z hereček třeba Julia Robertsová
Který zpěvák a zpěvačka: Aneta Langerová, Lucie Bílá, Robbie Williams
Poslední vaše návštěva kina nebo koncertu: Phil Collins, Harry Potter

Ideální dovolená: moře, sport, víno
Co sledujete v televizi: moc na ni nemám čas, baví mě cestopisné a naučné pořady
Co se vám v životě nepodařilo: jsem pokorný a občasně neúspěchy beru jako možnost poučit se
Na co jste naopak pyšný: jsem pyšný na Prachatice, na jižní Čechy a také, že jsem neztratil soudnost
Po čem toužíte: po vnitřním klidu a po více času na rodinu, přátele, sport a někdy i na sebe

Stručný životopis

Narodil jsem se 27. dubna 1969. Po střední škole jsem studoval ekonomiku a řízení na ČVUT v Praze. V letech 1993 až 1994

jsem pracoval v marketingovém oddělení ČPS, poté v tiskárnách Vimperk, a. s., v letech 1994 až 1997 jsem byl zodpovědný za oblast zahraničního obchodu se zeměmi severovýchodní Asie ve firmě Müller sport, s. r. o. Od roku 1997 jsem působil jako ekonom nákupu pro firmu Robert Bosch, s. r. o., České Budějovice. V roce 1998 jsem byl zvolen za ODS starostou města Prachatice, v roce 2000 zastupitelem Jihočeského kraje a od roku 2004 jsem poslancem. V témže roce jsem se stal členem Výkonné rady ODS. Za svou základnu ovšem beru předsednictví Oblastního sdružení ODS Prachatice. Zakládám si na dobrých osobních vztazích s prachatickými podnikateli. Hovořím plynně anglicky a německy.

Máme možnost volby – využijme ji 2. a 3. června 2006!

Petr Hynek (ODS) starosta Veselí nad Lužnicí www.veseli.cz

Rok 2006 je rokem, na jehož počátku nás všechny překvapovalo množství padajícího sněhu, který nám později připravil velké starosti s vodou, ve

kteou se přeměnil. Život jde dál, a tak se nic nemění na tom, že rok 2006 je také rokem voleb. Nepatřím mezi skupinu lidí, kteří se v politice vyžívají. Přesto bezpečně vím, že je potřeba, aby politický směr někdo určoval. To však nejde dělat na pracovištích, v restauracích, doma v kuchyni či jinde. Je potřeba svůj názor vyjádřit tam, kde to má smysl. Ta příležitost je u volební urny. Jen tam má každý volič možnost se svým hlasem připojit k těm, kteří u nás vytvářejí prostředí, ve kterém se politici a také my všichni budeme později pohybovat. Využijte možnosti a přijměte svou část zodpovědnosti za to, zda my a naše děti budeme žít ve slušném a zdravém prostředí, či budeme denně zažívat hrubost, bezohlednost a sobectví. Sněžit a přšet v naší zemi bude dále, ale váš hlas může rozhodnout o tom, zda voda z nich bude protékat říčními koryty, nebo jako dosud našimi domy. Možnost volby máte nyní. Využijte ji.

František Chramosta (ODS) starosta Plané nad Lužnicí www.planan.cz

Město Planá nad Lužnicí i v letošním roce pokračuje s rozvojem bydlení a rozvojem podnikání.

V lokalitě Nad Hejtmanem, ale i v dalších pokračuje individuální bytová výstavba. Celkově se dá říci, že je rozestavěno asi padesát rodinných domků a jeden bytový dům o dvanácti bytových jednotkách. V průmyslové zóně jsou dva investoři, kteří zaměstnají zhruba dvacet nových pracovníků. Větší zájem investorů pochopitelně je, ale pozemky jsou, bohužel, soukromých vlastníků a ti nemají často zájem svůj majetek prodat za rozumnou cenu.

I v tomto roce Planou nad Lužnicí postihla povodeň. Nebyla sice tak hrůzostrašná jako v roce 2002, ale přesto bylo vážněji zasaženo osmadvacet rodinných domů, kdy zejména v jednom případě jsou škody obrovské. Skutečností je, že voda v některých nemovitostech stála až do jednoho metru. Městu vznikla škoda na majetku v případě kotelný, která vytápí školu, DPS, městský úřad a poštu. Dále voda vnikla i do základní školy, kde byly vytopeny

sklepy, sloužící jako zázemí školní kuchyně a kde je umístěna vzduchotechnika a další zařízení. Ze sportovišť voda zasáhla tenisové kurty. Zatopeno bylo také zhruba 320 rekreačních objektů. Celkově vyčíslené škody po letošní jarní povodni nepřesáhly 17 mil. Kč. Stojíme právě před volbami do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. Je třeba velmi uvážlivě vybrat a volit tu politickou stranu, kterou dobře známe, a ty kandidáty, kterým skutečně věříme, že naplní naše představy.

V čele kandidátky ODS je současný poslanec, bývalý starosta z Písku Tom Zajíček. Oblast Tábor zastupují na kandidátce starosta František Dědič, tábořská radní doktorka Dáša Karlovská a starosta Soběslavi Jindřich Bláha. Ti všichni jsou nejenom skutečně dobří kamarádi, ale také bezvadní a zkušení kolegové politici.

Mám vůbec velkou radost, že komunální politikou prověřeni lidé na naší kandidátce tentokrát převažují.

Sociální služby čekají převratné změny

Jako lékařku vás v Táboře zná již několik generací. Od první poloviny devadesátých let jste se zapojila i do politiky...

Působím tady jako lékařka již čtyřicet let. Nyní, už od roku 1992, mám jakožto internista-endokrinolog soukromou ordinaci na poliklinice. Při této práci se v ordinaci setkávám s lidmi, kteří mají nejen zdravotní, ale i sociální problémy, které je třeba řešit. K sociální problematice mám tak velmi blízko. A zkušenosti lze uplatnit a potřeby pak prosazovat v rámci politiky. Proto v ní působím.

Jste spokojená se současnou situací ve vašem odvětví?

V tom je třeba stále něco zlepšovat, problémů je hodně. V současnosti se snažíme vytvořit komunitní plán sociálních služeb. Mapujeme potřeby na Tábořsku, zjišťujeme potřebu financí i síť těchto služeb. Prvního ledna 2007 vejde v platnost nový zákon o sociálních službách. Nyní je skutečností. Tento zákon je totální změnou, průlomem ve financování sociálních služeb. Dosud stáť dotovával ústavy a zařízení, včetně kupříkladu domovů důchodců, a zároveň i organizace a společnosti, které se staraly o zajištění služeb pro ty, kdo je potřebují a využívají. Teď to bude opačně. Peníze nedostanou tato zařízení a poskytovatelé služeb, ale jejich klienti, kteří si služby budou objednávat podle svých potřeb a pak za ně platit.

Nemůže v tom nastat problém? Tak, jak je to nastaveno, problémem určitě bude, že při startu

MUDr. Dáša Karlovská s prezidentem Václavem Klausem

této nové metody budou zmiňovaným ústavům a poskytovatelům služeb chybět finance. Bude muset být stanoveno přechodné období v délce jednoho roku, aby to nezpůsobilo otřes. **Již v diskusi o této převratné změně zazněly názory, zda si všichni zdravotně postižení občané, kterých se to týká, plně uvědomí, co pro ně tato možnost znamená, a někteří přidělené finance neprohodí...**

Ti rozumní s nimi určitě naloží tak, jak pro ně bude nejlepší. Pro ně je výhodou, že si potřebné služby budou moci objednat přesně podle vlastního výběru. Nelze ovšem vyloučit, že se třeba někteří seniori, kteří se dosud uskrovnávali, aby každou ušetřenou korunku dali svým mladým, rozhodnou uskrovnit se na svůj vlastní úkor ještě víc. Nebo že přidělené finance někteří neurtatí za takové služby, které nezbytně nepotřebují.

Lze vyloučit, že někdo třeba tyto přidělené finance propije? Že si řekne, že se kvůli svému zdravotnímu stavu už nebude do konce života omezovat, a když na to nyní má, ještě si užije života podle svého gusta, i kdyby si tak měl zbytvající čas ukrátit?

Byl by to z jeho strany sice naprosto neodpovědný přístup, ale o přidělených financích si bude rozhodovat každý sám. Lze jen doufat, že těch rozumných bude naprostá většina. Bude třeba, aby si v té přechodné fázi poskytovatelé služeb a jejich uživatelé vyzkoušeli, jak to bude fungovat. Ověřili si, co pro ně bude výhodné a co ne, vycvičili se v tom. V první fázi bude pro poskytovatele služeb nezbytně potřebná pomoc z centrálních zdrojů. Vždyť všechny ty asistenční a další služby, i ústavy a organizace, zajišťující předmetnou péči, budou náhle bez prostředků, které dosud dostávaly

přiděleny. Na sociální služby byl stanoven finanční limit. Ten musel být dodržen. Dosud stáť kupříkladu pro domovy důchodců poskytoval pět tisíc korun na osobu a lůžko a měsíc. Nyní budou muset hospodařit jen s tím, co si zaplatí klienti. Uvěst to celé do života tak, aby to bezproblémově fungovalo, nebude jednoduché. I pro kraj zřejmě bude velká finanční zátěž udržet celou dosavadní stávající síť těchto služeb. Na druhou stranu, pokud to bude fungovat dobře, může to přinést pozitivita ve zdokonalení služeb. My jsme připraveni to celé řešit za pochodu.

Je současná vybavenost pro sociální služby vyhovující?

Určitě je stále co zlepšovat. Chybí nám lůžka v domovech důchodců, kde jsou i klienti s kupříkladu gerontopsychiatrickým postižením a potřebují speciální péči. Některé domovy důchodců už jsou zastaralé. Postupně by se měly nahradit odpovídajícími zařízeními, takovými, aby odpovídaly současným evropským standardům. K tomu jsou ovšem zapotřebí nemalé finanční prostředky, které by měly být poskytovány ze státní dotace. Již jsem zmínila, že v současné době mapujeme sociální služby na Tábořsku. Z toho vyplynou potřeby pro tuto oblast. Co bude nezbytně připravit, na jakou péči se zaměřit. Stojí před námi velké úkoly, ale doufám, že je zvládneme.

S MUDr. Dášou Karlovskou hovořil
Hynek Klimek

MUDr. Dáša Karlovská kandidátka za oblast Tábor

Váš věk: 63 let
Civilní povolání: lékařka – endokrinolog a kardiolog
Rodina: dva dospělí synové, Jiřík a Honzík, a vnučka Anička
Bydliště: Tábor
Oblíbený sport: dříve turistika a tenis, dnes posilovna
Oblíbené jídlo: svičková a české pivo
Oblíbená kniha: životopisné romány a cestopisy
Oblíbená barva: žlutá
Politický vzor a proč: Margaret Thatcherová, úžasná a úspěšná žena

Lidský vzor a proč: rodiče, umožnili mi vzdělání, byli vždy pozitivně naladěni a dali mně i mým sourozencům báječné dětství

Který herec a herečka jsou vám nejmilejší: Viktor Preiss a Květa Fialová

Který zpěvák a zpěvačka: Lucie Bílá, Pavel Bobek

Poslední vaše návštěva kina nebo koncertu: film Román pro ženy

Ideální dovolená: se svými kamarádkami na toulkách po světě
Co sledujete v televizi: romantické filmy, zpravodajství a publicistiku

Co se vám v životě nepodařilo: jsem, co jsem v životě dělala, všem dělala ráda a s úspěchem
Na co jste naopak pyšná: lékařka musí zůstat pokorný před přírodou a životem

Po čem toužíte: po klidu a zdraví pro celou rodinu i pro sebe

Stručný životopis

Jsem tábořská rodačka, dětství jsem prožila v Dražicích a v Soběslavi, kde dodnes žije část mé rodiny. V Táboře žiji a pracuji od roku 1965. Již třináctým rokem provozuji soukromou lékařskou praxi v Poliklinice Tábor, kde jsou mémi obory endokrinologie a kardiologie.

Mám dva dospělé syny – Jirku a Honzika – a tříletou vnučku Aničku, která je moje zlatíčko.

Do politiky jsem aktivně vstoupila po tragické smrti mého manžela v roce 1993, který tábořskou ODS zakládal. V současné době jsem radní města Táboře, předsedám sociální komisi města a dozorčí radě G-centra v Táboře. V roce 2004 jsem byla zvolena zastupitelkou Jihočeského kraje, kde funguji jako členka sociální a zdravotní komise. Vždy jsem kandidovala „v barvách“ ODS.

Ing. Jindřich Bláha starosta Soběslavi, kandidát za oblast Tábor

Na přelomu března a dubna letošního roku postihla jižní Čechy, především města a obce na Tábořsku, další ničivá povodeň. Díky nasazení všech dostupných sil – jak samospráv, hasičů, armády, tak i dalších zejména humanitárních organizací, dobrovolníků a samozřejmě jednotlivých občanů – byla letošní povodeň velmi dobře zvládnuta a nyní nás čeká obnova území za stovky milionů korun.

Navržená protipovodňová opatření po povodni v roce 2002 na horním toku řeky Lužnice a Nežárky, případně protipovodňová opatření v jednotlivých městech a obcích většinou nebyla realizována, i když jejich provedení bylo tehdejšími vládními představiteli přislíbeno. V případě, že by tato protipovodňová opatření byla uskutečněna, byla by letošní povodeň zcela jistě mírnější. Dle vyjádření vodoohospodářů můžeme v nejbližších letech další záplavy očekávat, a proto je nutné protipovodňová opatření na výše uvedených horních tocích provést, aby případné další škody byly minimalizovány.

Z tohoto důvodu bych rád na kandidátce ODS podpořil Ing. Františka Dědiče, který obě povodně prožil, má s nimi velké zkušenosti, neboť jako starosta města řídil při obou záplavách záchranné práce v Táboře, a nebude v případě svého zvolení do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR zcela jistě váhat s pomocí při prosazení realizace uvedených protipovodňových opatření.

Váš věk: 46 let

Civilní povolání: starosta města

Rodina: manželka, dvě děti

Bydliště: Soběslav

Oblíbený sport: fotbal, tenis, hokej

Oblíbené jídlo: tradiční česká jídla a italská kuchyně

Oblíbená kniha: dobrá detektivka, knihy Oty Pavla

Oblíbená barva: modrá

Politický vzor a proč: nemám

Lidský vzor a proč: rodiče – pro jejich skromnost a pracovitost

Který herec a herečka jsou vám nejmilejší: rád se podívám na filmy s J. P. Belmondem a Rudolфом Hrušínským

Který zpěvák a zpěvačka: Petr Janda a Olympie

Poslední vaše návštěva kina nebo koncertu: v poslední době chodím často do kina, protože připravujeme v Soběslavi jeho rekonstrukci, na koncerty chodím s manželkou pravidelně

Ideální dovolená: na horách, na kole, na vodě

Co sledujete v televizi: sportovní pořady a zpravodajství

Co se vám v životě nepodařilo: naučit se cizí jazyky

Na co jste naopak pyšný: jako muž jsem se zhostil svého úkolu – postavil jsem dům, zasadil strom a mám syna

Po čem toužíte: více volného času na rodinu a na návrat ke koníčkům

Stručný životopis

Narodil jsem se v Táboře v roce 1959. Od dětství žiji v Soběslavi, kde jsem navštěvoval mateřskou a základní školu. Maturitní zkoušku jsem absolvoval na přírodně-technické škole v Českých Budějovicích a následně jsem absolvoval vysokou školu se zaměřením na elektronické počítače, kterou jsem zakončil státní zkouškou roku 1983. Po roční vojenské službě jsem nastoupil do k. p. Elitex Soběslav, později Lada Soběslav, kde jsem pracoval jako technik, konstruktér a v posledním roce jako ředitel marketingu. V roce 1993 jsem byl zvolen místostarostou města a od roku 1994 do současné doby starostou města.

Kandidáti ODS mají za sebou úspěchy v komunální politice

Jihočeská kandidátka ODS obsahuje, zejména na předních místech, kandidáty, kteří za sebou mají řadu let úspěšné práce v komunální politice na různých postech zastupitelů, radních nebo starostů. Je za nimi vidět hodně práce v uplynulých letech ve prospěch všech spoluobčanů, proto si zaslouží i moji podporu v těchto nastávajících volbách. Dokázali, že se nebojí práce na úrovni místních zastupitelstev a že existují pádné důvody, proč právě je volit do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. Můžeme tak právem očekávat, že se prosadí i v náročné činnosti, kterou práce poslance

besporu je, a že tak, jako byli přínosem v zastupitelstvech měst, budou přínosem i pro celou Českou republiku přijímáním co nejkvalitnějších zákonů.

Přitom věřím, že rovněž nezapomenou, odkud vyšli, a že budou pamatovat na jihočeské priority, ať už v dopravě, zdravotnictví, školství, životním prostředí i ve všech dalších oblastech.

Přeji si, aby se nám podařilo v jižních Čechách, ale i v celé ČR prosadit do PS co nejvíce kandidátů ODS, neboť jen v případě, že vyhrájeme velmi výrazně, budeme moci sestavit vládní programové prohlášení

obsahující převážně naše recepty na řešení problémů dneška. A věřte, že je jich na pořadu dne opravdu hodně a že víme, jak na ně.

Nedopustíme, aby vznikla vláda slabá, nebo založená na podpoře či vydírání jednoho či dvou poslanců, jako to bývalo v minulosti, nebo dokonce na podpoře KSČM.

Přijďte proto všichni k volbám a podpořte jihočeské kandidáty ODS.

Mgr. Pavel Eybert
senátor 13. volebního obvodu
Senátu Parlamentu ČR
a starosta Chýnova (ODS)
www.eybert.cz

Proč volím ODS

Pavel Šporcl
www.pavelsporcl.cz

Fenomenální houslista Pavel Šporcl patří k nejvýraznějším a médií nejsledovanějším domácím umělcům. Jihočeši mohou být na svého rodáka právem pyšní.

ODS je, dle mého mínění, u nás jediná strana, kterou má smysl volit. Strana, u které se nemusím bát dalšího zvyšování státního rozpočtu, bujení byrokracie a papírování. Která má v programu zjednodušení sociálního a daňového systému. A myslí na naši budoucnost... Po osmi letech je na čase, aby vládla strana, která nechá lidem co možná největší volnost v rozhodování a která dá šanci vyniknout jen těm nejlepším. Jako Jihočechem jsem zatím vždy volil kandidáty jihočeské ODS a v každých volbách ODS v tomto kraji vyhrála. Doufám, že ani letos tomu nebude jinak.

Kristian Kodet
www.kristian-kodet.cz

Malíř Kristian Kodet nedávno zahájil novou sezonu svého Muzea Kodet, které najdete v secesním domě v Kotnovské ulici, nedaleko Žižkova náměstí v Táboře. Poprát mu kromě Bary Štěpánové a dalších významných hostů přišel také starosta Táboře František Dědič a europoslanec Jaroslav Zvěřina.

Mám jižní Čechy rád a od dětství sem pravidelně jezdím. V Táboře jsem poznal také několik významných a sympatických politiků za ODS v čele s panem starostou Františkem Dědičem, senátorem Pavlem Eybertem a europoslancem Jaroslavem Zvěřinou. Naše Muzeum Kodet se zde těší přízni návštěvníků z celé republiky i ze zahraničí. Jsem přesvědčen, že tato země potřebuje po desítkách let komunistické diktatury především obnovu konzervativních a liberálních právicových hodnot. Proto bez váhání podporuji politiku ODS.

Ivan Mládek
www.ivanmladek.cz

Známy bendžista, zpěvák, bavič, moderátor, autor písní i žertovně důsledně převrácené perspektivy v malířství a otec guitariana – prvního syntetizátoru pro kytaristy bezstrunné kytary. Mimochodem – v „civilu“ absolvent Vysoké školy ekonomické a ze základní školy spolužák dnešního pana prezidenta Václava Klause.

Podle mě jsou sociální demokracie schopni v prostředí demokracie dosáhnout ještě dotčenějšího a byrokratičtějšího socialismu než klasičtí komunisté. Dnes už nepotřebují totalitu, stačí jim oblbovat lidi sociálními jistotami a ti je důvěřivě zvolí. Někteří vystoupení představitelů ČSSD jsou až legrační, ale sranda, ta do politiky nepatří.

Jsem volič ODS, tím jsem se nikdy netajil. V Táboře znám osobně předsedu místní ODS Jaro-

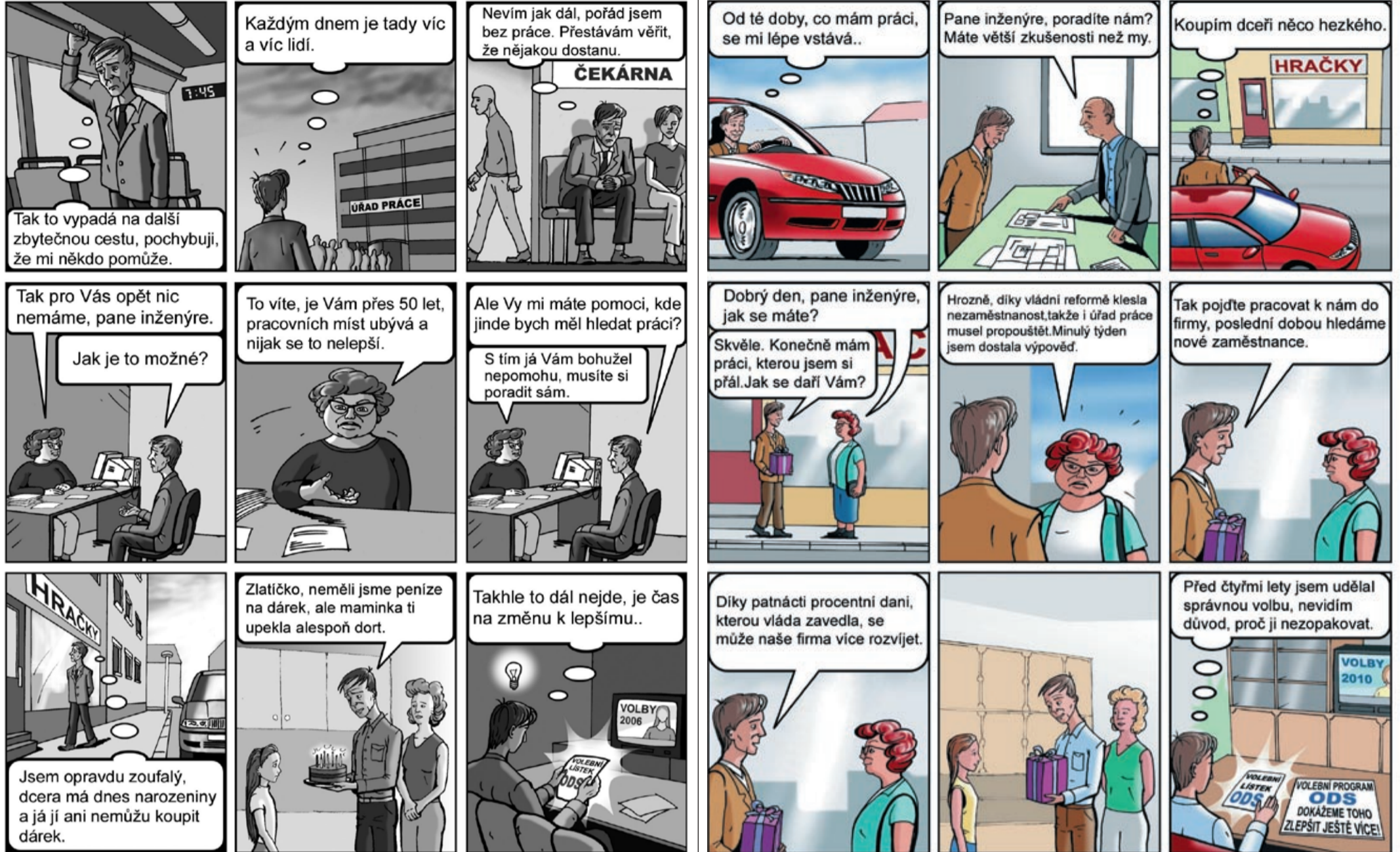
Laďa Kerndl
www.kerndl.cz

Optimismem nabitý zpěvák Laďa Kerndl je jazzman každým coulem. Jazz a swing provázají celý jeho život. Důležitou aktivitou v jeho životě je jeho „Spolek nepřátel smutku a přátel jazzu“, který už v roce 1930 založil jeho otec Václav Kerndl.

Patřím mezi ty, kteří věří lidem z ODS. Program, který nabízejí, je mi blízký. Už od vzniku ODS jsem pro tuto politickou stranu. Věřím, že udělají maximum pro to, aby splnili to, co řekli. Nevolit ve volbách pro mne znamená vzdát se předem, složit zbraně a nechat vládnout ty, které nechceme. Proto volím Občanskou demokratickou stranu. Váš jazz-singer Laďa Kerndl.

2006 – po 8 letech vlády ČSSD 2010 – po 4 letech vlády ODS

Křížovka se soutěží o zájezd do Bruselu pro 2 osoby

1. cena - zájezd do Bruselu pro 2 osoby
 2. cena - dětská autosedačka
 3. cena - poukázka na večeři pro dva v Hotelu DVORÁK - Tábor
 4. cena - poukázka na večeři pro dva v Hotelu LÁZNĚ - Tábor
 5. - 7. cena - balíček propag. předmětů
- Pro všechny vylosované navíc DVD se spoty Filipa Renče a s filmem "Good Bye Lenin"

Vyluštěte křížovku a získejte zajímavé ceny, které vás potěší

ODS	Tajenka č. 1	ANGLICKÝ ZÁPOR	STAROŘECKÝ BAJKÁŘ	ZENSKÉ JMÉNO	MPZ LETADEL ŠVÉDSKA	ZKR. ODDĚLENÍ TECH. KONTROLY	MOŘSKÝ KORYS	ZIMNÍ SPORTOVNÍ POTŘEBY	ODS	PACH	VYRYTÁ ČÁRA	OKRUH (BÁS.)	SLABIKA SOLMIZAČNÍ	HORSKÁ JEZERA	ČÁST KNIHY	MEZ. ZKR. SOUVH. VELKÁ MEDVĚDICE	JEDN. HLASITOST ZVUKU
TAMTEN					PODSTAVEC NEJMENŠÍ PRST				SLOVENSKÝ OREL				Tajenka č. 3				
PŘÍSTROJE K MĚŘENÍ RADIO-AKTIVITY									KRÁTKÁ BODNÁ ZBRAN MPZ ALŽÍRSKA				NEALKO. NÁPOJ POŠICI				
KANÁL					Tajenka č. 5 POSTUPNĚ SPADNOU								PES CHUDÝ ČLOVĚK				
PERO PTÁČÍ	ZPOLA JESKYNĚ					ZMATENOST ÚTOČIŠTĚ										ČESKÝ FOTOGRAF	ROSTLINA S DUŽNATÝMI LISTY
SPZ BRNO MĚSTO		NAŠ NÁRODNÍ STROM MPZ SLOVENSKA								ZKR. ZÁMOŘSKÉ VELMOCI					BABYLONSKÁ BOHYNĚ ZEMĚ KARABÁČ		
INIC. STEVENSONA			VADA ENZYM HYDRO-LYZUJÍCÍ MOČOVINU							PŘEDLOŽKA				KOLEM OBRÁTKY			
CITOSLOVCE KUKÁNÍ				BAHNO JMÉNO ZPĚVÁKA JOHNA						NA ÚČET BLÁZNIT							
ČÁST VOZU		MADRIDSKÝ FOTBALOVÝ KLUB CHEM. ZN. KRYPTONU					ZOLŮV ROMÁN	ANGLICKÝ UMĚNÍ (MN.Č.)	SPZ BRATISLAVA MĚSTO	ZAKLADATEL TROJE	KRABICE ZAST. PÍSMENO ŘECKÉ ABECEDY						
ODS	Tajenka č. 4	GAL SLOVENSKÝ SOUHLAS			Tajenka č. 2 TITUL MUŽE								JHNOU SNAD			CESTOVNÍ DOKLAD	EVROPAŇE (SLOV.)
ROZPAROVAT					ANALOGIE PŘEDLOŽKA									VLASTNÍ ČÁPUM PÍSMENO R			
CHEM. ZN. RADONU			HLÁSKA						ŠPALEK (NÁŘ.)						SETINA HEKTARU		
MPZ LETADEL BELGIE			TROPICKÉ OVOCE						VÝSMĚŠNÁ DILA							SLABIKA SOLMIZAČNÍ	

Text vyluštěné tajenky zasílejte na adresu: ODS, Žižkovo náměstí 11, P.O.Box 19, 390 01 Tábor, nejpozději do 6. června 2006. Ze správných odpovědí vylosujeme 22 výherců.